श्रुश्विना वा श्रकामयेताम्। श्रीचित्वावबिधिरी
स्यावेति । तावेतम्श्रिश्यामश्रुग्रंशां पुरे।डाशं दिकपालं निरंवपताम्। ततो वै तौ श्रीचित्वनावबिधरावभवताम्।श्रीच्खी इ वा श्रबंधिरा भवति।य एतेन इविषा यर्जते। यर्जनैनदेवं वेदं। सीऽचं जुहोति। श्रुश्विभ्याः स्वाहीऽश्रुयुग्भ्याः स्वाही। श्रीचीय स्वाहा श्रुत्यै
स्वाहेति॥ १३॥

यमा वा अकामयत। पितृणाः राज्यमभिजयेयमिति। स एतं यमायापभरणीभ्यश्वरं निर्वपत्।
ततो वै स पितृणाः राज्यमभ्यजयत्। समानानाः
इ वै राज्यमभिजयित। य एतेन इविषा यजते। यउचैनदेवं वेदं। सोऽचं जुहोति। यमाय खाहापभरणीभ्यः खाहा। राज्याय खाहाभिजित्ये खाहेति
॥ १४॥

श्रयेतद्मावास्याया श्राज्यं निर्वपति। कामो वा-श्रमावास्या। काम श्राज्यम्। कामेनेव कामः समर्डय-ति। श्रिप्रमेनः सकाम उपनमति। येन कामेन य-जते। सोऽच जुहोति। श्रमावास्याये स्वाहा कामाय स्वाहा गत्ये स्वाहेति॥ १५॥